

РЕШЕНИЕ

№ 4423

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3014** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. (ТД на НАП), срещу решение от 30.01.2013 г. по НАХД № 11680/2012 г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 30/ 04.06.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл. 182, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 48 773,26 (четиридесет и осем хиляди седемстотин седемдесет и три и 0,26 ст.) лева, за нарушение на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС. Твърди се, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание жалбоподателя, представляван от юрисконсулт Г., моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да се потвърди НП. Ответникът по касационната жалба, представляван от юрисконсулт Д., моли да се отхвърли жалбата като неоснователна.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното:

Със съдебно решение от 30.01.2013 г. по НАХД № 11680/12 г. СРС е отменил НП №30/04.06.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл. 182, ал.1 от ЗДДС в размер на 48 773,26 (четиридесет и осем хиляди седемстотин седемдесет и три и 0,26 ст.) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Налице е нарушаване на посочените законови разпоредби. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства. Въззивният съд правилно е констатирал, че както в АУАН, така и в НП не е посочен елемент от обективната страна на деянието при описанието на нарушението. Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния период, което води до определяне на данъка в по-малък размер се наказва, касае налагане на административно наказание само при настъпила вреда за бюджета. От текста на тази норма следва да е налице специфична правна последица, а именно данъкът да е определен в по-малък размер, вследствие на неправилното отразяване на данъчните документи. Както първоинстанционният съд правилно е отбелязал, непосочването в конкретния случай, че неотразяването на получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период е довело до определяне на данъка в по-нисък размер, води до неяснота, относно определянето формата на изпълнителното деяние.

Нарушено е изискването в АУАН и НП да съществува единство, както между посочените като нарушени разпоредби, така и между словесното описание на нарушението. Посочването на непълно описание създава неяснота относно приетото от АНО за нарушение. Разпоредбите чл.42 и чл.57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 30.01.2013 г. по НАХД № 11680/12 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.